

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

40. An quis possit absolvi toties, quoties virtute Bullæ Cruciatæ à casibus
Papæ reservatis, si sint occulti? Ex p. 11. tr. 2. & Misc. 2. res. 45.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](#)

Ref. seq. 8. 2. Sed ibi pro affirmatiu sententia adduxi Sanchez, in to. 5. tr. 8. cui fiunc addo Aegidium Trullench in Bull. Cruciat. Ref. 31. §. Et lib. 1. §. 7. cap. 2. dub. n. 3. Quia, ait ille, *restrictio il-*
seq. & in t. 5. *la semel in vita, & in articulo mortis, posuit eft in Bulla*
fr. 1. Ref. *quoad casus publicos, & non manifestos, Bulla enim solos*
246. 16. fin. casus Pontificis reservatos excipit, ne liceat illos absoluere
& ex Ref. *totes quoties, at casus occulti cum non sunt casus Papa-*
300. lege deofr. §. La
reservati, sed competunt Episcopis, non ex aliqua dele-
sequenti, &
gatione speciali, vt existimat Henricus; sed ex iure ordina-
to. 9. tr. 7. xio, tanquam perpetuo annexi dignitati Episcopali, neque
ex Ref. 12. 1. exigitur indistria persone Episcopi, aliter enim ita effent
§. Arguitur. *personales, vt eos delegare non posset, quod est falsum. Er-*
& seq. *go eis talis facultas competit iure ordinario, & eo iure ca-*
sus Papales, si occulti sint, censentur casus Episcoporum
reservati. Et confirmatur, quia eti casus Episcopales non
desinunt esse tales per concessionem peculiarē factam ab
Episcopo, at desinunt esse si confirmatione syndicale conce-
deretur Parochis, & solo illis reservati effent. Ergo simili-
ter & casus Papales non desinunt esse tales, eo quod
illos semel aut iterum Pontifex concedat Episcopo, immo eti
semper eos concedat Episcopo speciali, at desinunt esse tales
per generalem constitutionem concedentes eos in perpetu-
mūnū cūcumque Episcopo, vt factum fuit in Tridentino
respectu casuum Papalium occulorum. Cum ergo Bulla
concedat absolutionem à reservatis Episcopo toutes quoties,
concedendum est per Bullam posse dari absolutionem ab
illis reservatis toutes quoties, utpote, qui per decre-
trum Tridentini iam non sunt Papales, sed Episcopales. Et
tandem probatur, quia reservatio ut odiosea est limitanda,
quando verba talem limitationem patiuntur. Sed illa re-
strictio potest alligari soli absolutioni casum publicorum,
qui publici sunt: ergo solum respectu eorum negabatur per
Bullam facultas repetendi in eodem anno absolutiones to-
ties quoties oportuerit. Hac omnia Trullench loco cita-
to, & hanc opinionem probabilissimam esse, & tu-
tam in praxi, sentiunt multi viri docti Societatis Iesu,
& nostra Religionis, de hac re à me consulti.

RESOL. XL.

An quis possit absoluere toutes quoties virtute Bulla Cruciata a casibus Papa reservatis, si sunt occulti? Ex p. 11.
 tr. 2. & Msc. 2. Ref. 4.

Olim in
 duabus Ref.
 precedentibus & in
 aliis carum
 annotatio-
 num.

§. 1. Affirmatiu olim respondi, sed nominatim contra me, & alios negatiu sententiam probabinorem, & in praxi amplectendam esse putat Bardi in Bull. Cruc. par. 2. tract. cap. 1. sect. 10. num. 8. 7. Et ratio est, quia cum Suminus Pontifex absolutus, & simpliciter sine villa limitatione, aut qualitate superaddita casus illos sibi reserueret, idcirco hi casus ita reservati aliquid plus habent, quam illi qui omnino non sunt reservati; ergo esse occultum, cum suaptè natura non opponatur reservationi, vt de se patet, neque aliunde nos habeamus declarationem per quam casus ex eo quod sunt occulti, cessent à reservatione, quod tamen Adversarij non probant, cum id debarent sufficienter probare: igitur probabilis & congruentia dicimus non posse vi Bullæ casus istos toutes quoties remitti, sicuti non reservatos: hoc autem importat clausula illa, quæ in ipsam Bulla habetur, dum sic dicitur: Aliorum vero Sedi Apostolica non reservatorum, ac reservatarum, toutes quoties confitebuntur, absolutionem, mediante salutari penitentia secundum culparum exigentiam, obtinere; & ideo ita est dicendum, facultatem illam Episcopis concessam esse tantum in ordine ad casus, qui omnino & simpliciter eximuntur à reservatione Papali, & hoc manifeste patet, quia in illo Decreto Concilij absolutio Casuum, & Censurarum summo Pontifici reservatarum, etiam dum manent in occulto, non re-

linquuntur in omnimoda libertate Episcopi, quia adhuc casus detinentur in reservatione Papali; neque enim Episcopi prædictorum casum absolutionem ad libitum respectu quarumcumque personarum, & in quoconque loco exercere, nam Concilium eam limitat ad subditos Episcopi, & in Diœcesi Episcopi absoluenter, & quamvis hæc verba vario modo ab auctoribus intelligantur, vt videre est apud Suarez de cens. tom. 5. disput. 41. sect. 2. num. 6. & sequentiibus. Sanchez lib. 2. in Decalog. cap. 11. numero 1. certam tamen est, & omnes fatentur, Concilium per illa verba: *Quocumque sibi subditos, & in Diœcesi per se ipsos, aut per Vicarium ad id specialiter deputatum,* Limitationem aliquam apponere in facultate absoluendi à casibus Pontificis occulti; proinde hi casus etiam occulti non censentur omnino esse extra Papalem reservationem, & per consequens dum in Bulla conceditur facultas absoluendi toutes quoties à casibus Summo Pontifici non reservatis, si explicari debet de casibus, qui omni Papali reservatione carent.

2. Verum his non obstantibus, me citato affirmatiu sententiam tenet Pater Andreas Mendo in Bull. Cruc. dispt. 23. cap. 1. numer. 72. cum seq. qui polta in Appendix disputat. 2. cap. 26. numero 41. nominatim contra Patrem Bardum ad eius argumenta respondet. Etenim Pontifex dum concurrit in Tridentino Episcopis facultatem ordinariam absoluendi à casibus sibi aliundè reservatis, dummodo sint occulti, colligunt ab eis reservationem Pontificiam, limitaque eam, quam apposuerat, ad eiusmodi casus non occultos qua reservatione ablata, consequens est, vt virtute Bullæ possit toutes quoties ab eis absoluere. Nec signum appositum de perseverantia reservationis est efficax: nam ablata reservatione Pontificia, adhuc potest remanere reservatio Episcopalis, & designari cui Episcopo, & quorum praenuntiantur absolucioni referetur: quare Pontifex voluit, vt quicunque Episcopus solum in sua Diœcesi, & sibi subditos absoluere valeat: Inde tamen non probatur, quod reservatio sit Pontifica: sicut etiam Episcopus non potest absoluere in aliena Diœcesi saltem à reservatis Episcopo illius Diœcesis: quod non suadet eos casus habere reservationem maiorem, quam Episcopalem; sed solum actus iurisdictionis suis terminis, locis, & personis esse circumscriptos. Id in praefecti contingit, Pontifice iurisdictionem congruerit limitante.

3. Et quidem ea limitatione non opponitur ablatione reservationis Pontificie; nec recte intelligitur, quo pacto duret reservatione Pontificia, si inferiori Prælati non reservantur illi casus: cùm reservatio Pontifica id per se dicat, quod nullus Prælatus inferior absoluere valcat. Itaque cum Tridentinum facultatem præstat Episcopis ad absoluendum à reservatis occulis cum exhibita limitatione, perinde se habet ac si alliceret, peccata, quæ sunt Sedi Apostolica reservata, si sunt occulta, deinceps solum Episcopis in sua Diœcesi, dum sunt peccata subditorum, reservata manent. Sic ut si in Religione, in qua peccatum verbi gratia, per iurius est reservatum Superiori, statueretur, ut deinceps Confessarius Domus Religiosi posset ab illo absoluere commorantes in eadem Domo: quis dubitet, reservationem Superioris auferri, quamvis limitarentur Confessarius, & personæ? Atque adeo Regularis, qui in id peccatum incidisset, si haberet priuilegium, vt per quemvis Confessarium absoluere a non reservatis, posset per quemlibet absolui a per iuriu: similis est omnino casus, quem agitamus, sua seruata proportione. Hucique Mendo.

4. Dico igitur posse quemlibet absoluere toutes quoties à casibus

De Bulla Cruciatæ. Res. XLI. &c. 87

87

ad casibus in Bulla Coena contentis (excepta hæresi, de qua statim) si sint occulti, & ab omnibus aliis referuntur Pontifici in iure, vel qui in Decretis, aut Bulis papalis sunt referuntur, & deinceps reservaruntur, dummodo, ut supra monui, non apponatur clausula derogatoria Decreti Tridentini, & dum casus sint occulti.

5. Deinde aduentendum est, in opinione iudicante,
irregularitate esse censuram, & per bullam Crucifera-
poli quem absoluī ab irregularitate, quæ purè pœna
est, & non simul inabilitas, sane posse absolutū ab
irregularitatibus, quæ purè pœna sunt, à quibus po-
tissimum Episcopis aboluta vigore praefati Decreti Tri-
cœdi ab hoc ultimo anno alibi.*

demini. Sed de hoc ultimo ego alibi.*
Ex his inferius, me olim Panormi interrogatum
recte respondere, posse absolutionem praestari i virtute
sanctorum totes quoties ab excommunicatione occulta
contrada ob ingressum in Monasteria Monialium, &
huius in Nulla Pij Quinti, & Gregorij XIII, quia ab
e potest absoluere Episcopus, cum in his Bullis Pon-
tificis fieri absolucionem illam censuram, non conti-
netur clausula derogatoria Tridentini.

7. Item possit quem tories quoties per Bullam
debet ab excommunicatione contracta ob dictum
oculum duelli, et si fuerit referuata post Tridentinum
in Bulla Clementis VII. etenim etiam Episcopos
potest ab ea excommunicatione absoluere,
cum in prefata Bulla non sit specialis mentio deroga-
tora Tridentini, quod requiritur ut derogetur eius
Decretis.

8. Ratio omnium supradictorum est, quia virtute Bullæ posuit quis tories quoties absclui à peccatis que non sunt Pontifici referuata; sed eiusmodi peccata occulta (idem dico de censuris) non sunt Pontifici referuata, sed Episcopis; ergo potest tories quoties ab illis absclui. Sicut etiam Minor, nam referuatio ablata est per Tridentinum, dum Episcopis concili est potest absoluendi ab illis peccatis; sicut, si peccata essent aliqua Episcopis referuata, & in aliquo Concilio, aut Synodo concederetur omnibus Parochis facultas ad absolucionem ab illis, posset sane ab eis absoluere quibus valeret absoluere à peccatis, à quibus Parochi absoluere possent. Vide Mendo vbi supra disput. 23. cap. numero 62. qui respondet ad argumentum contrarium adductum ab Henriquez. Hæc opinio mente concitat à Confessariis, nam in dies potest occurrere, & ei fatis consolatoria pœnitentibus. Quicquid calamitus Bardi dicat, contrarialem esse in Praxi frequentem, non nego tamch' opinionem doctissimi viri esse facta probabilem, nostram tamen præter Mendo vbi supra docet nouissime me cit. to doctus Pater Bertrandus Lorthe in *Resolut. Theologicis tract. I. quest. I. art. 5.* communis videndum.

RESOL. XL I.

Quoniam Confessarii virtute Bulla Crucis possint absoluere a cassibus Bulla Cœna, heretici excepta, semel in vita & semel in morte, quarendum est breviter de aliis quibus cassibus inclusi in dictâ Bulla; ideo quaritur, quid dicendum sit de aliquibus cassibus positis in primo Canone Bulla Cœna, an includantur sub nomine hæresit, ita ut per illam Crucis & minime possint absoluiri? Ex p.i.u.i. Ref. 19.

*Non posse absolu docet Fernandez in exam.
Theolog moral p. c. 9. § 16. sed t. n. m. i. Tur-
namus in 2. tom. i. disput. 56. dub. 2. Alterius de cens.
tom. i. lib. 8. cap. 19. que. 1. Azotius tom. i. lib. 8. cap. 19.
que. 1. & Lefedina in summ. tom. 2. tract. 1. cap. 6. in
parte vobis assertio: [Hafe de aduertir, que de baxo
Tom. IV.*

de nombre de heregia se comprehenden los que fau-
recen, ó encubren los hereges, y los que se apartan
de la obediencia de los Pontifices Romanos, ó tienen
libros prohibidos, ó los leen. Porque todos estos
casos estan reservados en España a los Inquisidores, y
ningun Sacerdote los puede absolucionar por la Bula, ó
lubilico.] Putant igitur supradicti Authores, omnes
casus contentos in primo Canone Bullæ Coena, in-
clusos esse sub nomine hæresis; sed, cum virtute Bullæ
la Cruciate hæresis non possit absoluiri; neque pote-
runt & illi.

2. Hac opinio est probabilis; sed contraria non carret etiam probabilitatem: illam docent Sanchez in *Summa*, tom. 1. lib. 2. cap. 12. num. 12. Portel. in *addit.* ad dubia reguli verb. libri probibiti, n. 14 Riccius in *addit.* ad *Bullam Cruciatu.* Rodriguez part. 1. §. 9. scđ. 3. numero 95. Duardus in *Bella Cen.* lib. 3. §. 2. question. 8. numero 8. & seqq. 11. numero 47. Henriquez lib. 6. cap. 17. numero 2. in *Glossa*, littera I. Farnacius de *hæresi quaest.* 180. num 8. Suarez tract. de *fide disput.* 24. scđ. 1. numero 11. & alii; hi omnes docent, si supradicti verè Hæretici non sint, posse per *Bullam Cruciatu* aboliri; nam solum excipitur hæresis formalis. Ergo, &c.

RESOL. XLII

*Quanam parvitas materia excusat ab excommunicatione
legendi libros hereticos; & an eos legentes sint absol-
uendi per Bullam Cruciate?*

Et an dicta parvitas materie non solum detur in legentibus, sed etiam in retinentibus libros Hareticorum?

Et quid est sentiendum de libris magicis, & chiromanticis, an comprehendantur sub nomine hereticorum, & in dicta excommunicatione? Ex p. tr. i. Res. 30.

S. I. Pater Sanchez in summa, tom. I. lib. 2. cap. 10. Sup. hoc in numero 1. de hac materia loquens sic agit: Ego cetero, vnam solam paginam, quamvis liber sit ex volumini majoribus, non sufficere: sed maior quantitas ea pagina volumini maioris, vulgo, de marca major, sufficiens erit.] Hanc opinionem non potest probare Suarez tract. de fide, disput. 20. sec. 2. numero 20. Bonacina de cens. disputat. 2. quest. 5. punct. 4. Notandum, nam 13. cum Molsefio in 3. p. lib. 3. cap. 1. numero 49. & late in qua in ea lectioen multum potest esse periculi. Oportet ergo, ut nimis breuis, nec multarum linearum sit lectio, ut excusationem parvitas materiae admittat. Sed supradicta Sanchez opinio approbatur a nostro Duardo in explic. Bull. Cœn. lib. 1. can. 1. quest. 46. num. 4. Filliatio ion. 2. tract. 22. cap. 7. numero 104. & nouissime a Laurentio Portel, in addit. ad dub. regul. verb. libri prohibiti, num. 7. in fin. & in hanc sententiam inclinat Layman lib. 2. tractat. 1. cap. 16. n. m.

2. Sed , etiam si talis incurreret in excommunicatio-
nem dictæ Bullæ Cœnæ, latam contra legentes libros
Hæreticorum puto per Bullam Cruciatæ absoluī pos-
se; dummodo hæretico animo id non faciat ; & ita in
terminis præter DD. ciratos in superiori resp. docet
Acosta in expl. Bullæ Cruciatæ quest. 15. concl. 4. Por-
tel in addit. ad dub. reg. verb. libr. prohibiti. num. 14. Ric-
cius in addit. ad Bull. Cruc. Rodriguez p. 1. §. 9. sed. 3.
num. 1 o. quicquid in contrarium alletat Rodriguez,
& ali. eus hoc est

<sup>Sup.hoc ecō-
tē in hoc
\$ in tom. 4.
tr. 8. Ref. 30a
prope haec
etc.</sup>
3. Sed de libris magicis non est dubitandum, vt
docet Delrius in *disquis. part.3. lib.5. sect. 17.* & Ra-
phael de la Torre in *2.1. tom. 2. q. 96. art. 4. diff. in fin.*
quia, sicut chiromantici, & magi non comprehenduntur